

[Duetoft]

har jeg ikke sagt, at den danske befolkning er racister, men jeg har advaret imod de grupper, som bruger racismen som våben.

Hvad kan vi så gøre ved det? Ja, vi kan jo bl.a. gøre det, vi gør i dag: at danske politikere meget bredt går i spidsen og siger, at den slags vil vi ikke finde os i, og at det er fundamentalt forskelligt fra de normer og det livssyn, som vi har i det danske samfund. Jeg vil da også gerne i lighed med statsministeren opfordre organisationer, det være sig fagbevægelse, arbejdsgivere, spejderbevægelse, sportsforeninger eller lignende, til samlet at gå ud og markere, at disse grundholdninger også er deres.

Det andet, man kan gøre, er at skabe en samlet planlægning. På boligområdet er der nogle diskussioner, som også statsministeren har lagt op til, om den centrale og decentrale placering. Det har gjort stort indtryk på mig at se i adskillige skrifter, at Dansk Flygtningehjælp i perioder øjensynlig har været så hurtigt med at placere mennesker rundt om i landet, at informationerne til kommunerne ikke har været til stede. Man kan se, at når en kommune eller et område ikke er forberedt til at modtage de fremmede, giver det problemer, mens man ved en orientering – et borgermøde, eller hvad det måtte være – i virkeligheden kan undgå dem. Det vækker stof til eftertanke.

På uddannelsesområdet må man styrke uddannelsen, så indvandrere kan fungere med det danske sprog. Deri er vi enige med statsministeren.

Naturligvis har den danske økonomi generelt noget at gøre med disse problemer, for i økonomiske nedgangstider er det vel sådan, at tingene er sværere, men vi skal understrege, at det er de fremmede, der har været med til at skabe vores økonomiske fremgang, og det er bestemt ikke dem, der skaber vore økonomiske problemer. Vi skal bede pressen om ikke kun at bringe sensationshistorierne, men også af og til fortælle om det, der sker i dagligdagen. Vi skal lære at forstå, at den danske kultur ikke bliver bragt i fare, fordi vi får nogle tusinde fremmede hertil. Den danske kultur er stærk nok til at overleve – hvis vi vel at mærke selv vil bevare den. Hvis vi selv husker den, har den danske kultur ikke noget at frygte fra de udenlandske.

Vi skal styrke den undervisning, der viser, at Danmark også er i samklang med og afhængigt

af det internationale samfund. Vi vil gerne være med til at styrke udviklingsprogrammer for unge, sådan at man forstår hinanden bedre.

Efter vores opfattelse skal man i retsplejeloven gøre det til en skærpende omstændighed ved voldsoverfald, når de sker af racistske grunde. Vi kunne også godt tænke os at overveje, om man skulle indføre et erstatningssystem, hvis afskedigelser fra arbejdsmarkedet sker med samme begrundelse.

Vi vil også gerne være med i en diskussion om, hvorvidt racismeparagraffen er hensigtsmæssig eller den måske skal strammes.

Og endelig vil vi gerne opfordre regeringen til at styrke oplysningen om flygtningene og indvandrerne og deres praktiske forhold.

Jyllands-Posten, som åbenbart er blevet min hofavis i dag, skal jeg bruge som afslutning, idet jeg vil citere lederen fra i går, der sluttede med at tage stilling til spørgsmålet om dette problems bredde. Jyllands-Posten skrev:

»I sandhedens interesse må det slås fast, at der kun er tale om sporer i den store helhed, om enkelte brikker i en større helhed. Men det er nu, de ansvarlige politikere og organisationer skal reagere, så brikkerne ikke får mulighed for at føje sig sammen i en grim og ubehagelig mosaik.«

I den vurdering fra Jyllands-Postens side er vi fuldstændig enige; vi skal gribe fat, mens problemet endnu er relativt lille, og inden det får lov til at vokse sig stort.

Jeg skal derfor på vegne af Centrum-Demokraterne, Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget fordømmer enhver diskrimination, fysisk vold eller offentlige angreb, der tager udgangspunkt i menneskers etniske, religiøse eller nationale baggrund,

opfordres regeringen til senest den 1. april 1992 at fremlægge forslag til en samlet indvandrerpolitik, bl.a. omfattende uddannelsesmæssige, erhvervmæssige og bolig-mæssige aspekter, samt til at styrke oplysningen om indvandreres og flygtninges faktiske forhold i Danmark.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«